

Hitehagyás a Jordánnál

4 Mózes 25 {PP 453}

Izrael győztes seregei örömteli szívvel és Istenben megújult hittel tértek vissza Básánból. Már értékes területet vettek birtokba, és biztosak voltak Kánaán közvetlen bevételében. Az ígéret földjétől csak a Jordán választotta el őket. A folyó túloldalán pálmafáktól árnyékolt gazdag síkság terült el, amelyet zöldellő növények borítottak és bővizű forrásokból eredő folyók öntöztek. A síkság nyugati határánál Jerikó tornyai és palotái emelkedtek, így pálmafa-ligeteitől övezve "pálmafák városának" nevezték (5Móz 34:3). {PP 453.1}

A Jordán keleti partján a folyó és a magas fennsík között - amelyen már átvonultak -, több kilométer széles síkság terült el a folyó mentén. E védett völgy forró égövi éghajlatú volt; itt virult a sittim vagy akácfa, amelyről a völgyet Sittim völgyének nevezték. Itt táboroztak az izraeliták és a folyó mentén húzódó akácliget megfelelő nyugalmat biztosított nekik. {PP 453.2}

De e vonzó környezetben oly bűnnel találkoztak, amely a felfegyverzett hatalmas seregnél, vagy a puszták vadállatainál is veszedelmesebb volt. E természetadta előnyökkel rendelkező vidéket tisztátalanná tették lakói. Főistenük a Baál nyilvános tiszteletein állandóan a legromlottabb és a leggonoszabb jeleneteket mutatták be. Mindenféle helyeket jelöltek ki a bálványimádásra és kicsapongásra, maguk a nevek is a nép erkölcstelenségének és romlottságának sugalmazóivá lettek. {PP 453.3}

Ez a környezet Izrael népére fertőző hatással volt. Kényelmes és tétlen életük létrehozta az erkölcsromboló hatásokat és Istentől öntudatlanul elpártolva olyan állapotba jutottak, amellyel a kísértés könnyű prédájává váltak. {PP 453.4}

A Jordán melletti táborozás ideje alatt Mózes megtette az előkészületeket Kánaán elfoglalására. A nagy vezető teljesen lefoglalta ez a feladat, de a nép számára a bizonytalanság és a várakozás ideje megpróbáltatást jelentett. E néhány hét eltelte előtt, történelmüket tönkretette az erénytől és a becsületességtől való eltávolodás. {PP 454.1}

Izrael először alig érintkezett pogány szomszédaival, de idővel midiánita nők lopakodtak be a táborba. Megjelenésük nem keltett riadalmat, nyugodtan folytathatták tervüket úgy, hogy ez Mózes figyelmét sem keltette fel. E nők célja az volt, hogy a zsidókkal való kapcsolatukkal őket Isten törvényének áthágására csábítsák, figyelmüket a pogány szertartásokra és szokásokra irányítva bálványimádásra készítsék. Indítékaikat a barátság leple alá rejtették, úgyhogy még a nép felügyelői sem gyanakodtak. {PP 454.2}

Bálám tanácsára a moábiták királya isteneik tiszteletére nagy ünnepséget rendezett és titokban megbeszélték, Bálám vegye rá az izraelitákat a részvételre. Nem volt nehéz számára a cél elérése, miután őt Izraelben is Isten prófétájának tartották. A nép nagy része vele ment az ünnepség megtekintésére. Tiltott területre merészkedtek s így Sátán hálójába kerültek. Zenétől és táncától mámorosan, a pogány papnők szépségétől elbűvölve, megszegték Isten iránti hűségüket. Amint egyesültek a mulatságban és lakomában, a bor fogyasztása eltompította értelmüket. A szenvedély úrrá lett felettük, s miután lelkiismeretüket ily módon beszennyezték, a moábiták rábeszélték őket a bálványok előtti meghajlásra. Áldozatot vittek pogány oltárokra és részt vettek a szertartásokon. {PP 454.3}

Nemsokára a méreg halálos fertőzőesként terjedt Izrael táborában. Azok, akik a harcban legyőzték ellenségeiket, legyőzettek a pogány asszonyok ravaszsága által. A nép megbabonázottnak látszott. Vezetői és fejedelmei jártak elől a törvényszegésben és a nép közül sokan bűnösök voltak abban, hogy a hitehagyás nemzetivé lett. "És odaszegődék Izrael Bál-Peórhoz" (4Móz 25:3). Amikor Mózes felfigyelt erre és észrevette a gonoszságot, az ellenség annyira eredményes volt, hogy az izraeliták már nemcsak részt vettek Peór hegyeinél a féktelen imádatban, hanem saját táborukban is kezdték gyakorolni a pogány szertartásokat. Az ősz vezető felháborodott és Isten haragja fellobbant. {PP 454.4}

Gonosz mesterkedésük megtette azt, amit Bálám minden varázslása sem tudott elérni - elválasztották őket az igaz Istentől. A gyorsan bekövetkező ítélet rádöbbsentette a népet szörnyű bűnére. Borzasztó pestisjárvány tört

ki a táborban, melynek hamarosan tízezrek estek áldozatul. Isten elrendelte, hogy e hitehagyás vezetőit a bírák öljék meg. A parancsnak azonnal engedelmeskedtek. A bűnösöket megölték, azután holttestüket az egész nép szeme láttára felakasztották, hogy - látván a vezetőkkel való ily szigorú bánásmódot - a gyülekezet érezhesse Istennek bűneiktől való undorát és irántuk való haragjának borzalmát. {PP 455.1}

Mindnyájan érezték a büntetés igazságosságát, s a nép a szent sátorhoz sietett, sírva és mély alázattal vallotta be vétkét. Mialatt ők Isten előtt sírtak a sátor ajtajánál, és a csapás még szedte halálos áldozatait, s a bírák rettenetes megbízatásukat hajtották végre; Zimri, az előkelő izraeliták egyike merészen jött a táborba egy midiánita parázna nő "a midián fejedelem leánya" társaságában, aki őt sátorába kísérte. Sohasem volt a bűn merészebb vagy konokabb. Bortól felhevülten, Zimri bűnével "Sodoma módjára" kérkedett (Ésa 3:10)) és gyalázatát dicsőítette. A papok és vezetők fájdalomukban és megalázottságukban sírva borultak le "a tornác és az oltár között" (Jóel 2:17). Remegő szívvel kérték Istent, kímélje meg népét és ne hagyja szégyenben örökségét, amikor Izrael eme fejedelme az egész gyülekezet szeme láttára kérkedik bűnével, mintha kihívná Isten bosszúját és gúnyolná a nemzet bírúit. Fineás, Eleázár pap fia felkelt a gyülekezet közül és dárdát ragadván "beméne az izraelita férfi után a sátorba, és általdöfé mindkettőjüket" (4Móz 25:8). Így megszűnt a csapás, s ezért a papot, aki végrehajtotta az isteni ítéletet, egész Izrael előtt tisztelték és néki és egész házának örökre megerősített a papság. {PP 455.2}

"Fineás [...] elfordította az én haragomat Izrael fiaitól" - hangzott az isteni üzenet - "[...] Mondd azért: Ímé én az én szövetségemet, a békesség szövetségét adom ő néki. És léssen ő nála és az ő magvánál ő utána az örökkévaló papságnak szövetsége; mivelhogy bosszút állott az ő Istenéért, és engesztelést végze Izrael fiaiért" (4Móz 25:11-13). {PP 455.3}

A Sittimnél elkövetett vétkekért az Izraelen végrehajtott ítéletek elpusztították annak a nagy seregnek túlélőit, akik ezt megelőzően közel 40 éve magukra vonták az ítéletet: "Bizonyal meghalnak a pusztában" (4Móz 26:65). A Jordán síkságánál való sátorozások idején isteni rendelkezésre elvégzett népszámlálás megmutatta, hogy "[...] a Mózesből és Áron paptól megszámláltattak közül [...] senki nem maradt meg azok közül, hanem csak Káleb, a Jefunné fia, és Józsué, a Nún fia" (4Móz 26:64-65). {PP 456.1}

Isten ítéletet mondott Izrael felett, mert engedett a midiániták csábításának, de a csábítók sem menekülhettek meg az isteni igazság haragjától. Az amálekíták, akik megtámadták Izraelt Refidimnél rátörve azokra, akik fáradtak és lankadtak voltak a sereg mögött, még sokáig nem lettek megbüntetve; de a bűnre vezető midiánitáknak, mint veszedelmesebb ellenségnek, azonnal érezniük kellett Isten ítéletét. Isten parancsa ez volt Mózeshez: "Állj bosszút Izrael fiaiért a Midiánitákon, azután a te népeidhez takarítottól" (4Móz 31:2). E rendelkezésnek azonnal engedelmeskedtek. Minden törzsből ezer férfiút választottak ki és Fineás vezetésével kiküldték őket. "És harcolának Midián ellen, amiképpen megparancsolta vala az Úr Mózesnek [...] Midián királyait is megölik, azoknak levágott népeivel egybe; [...] öt királyát; és Bálámot a Beór fiát is megölik fegyverrel" (4Móz 31:7-8). A támadó sereg által foglyul ejtett midián nőket, mint az izraeliták legveszedelmesebb ellenségét, Mózes szintén leölette. {PP 456.2}

Ily véget értek azok, akik gonoszt forraltak Isten népe ellen. A zsoltáros mondja: "Besüllyedtek a pogányok a verembe, amelyet ástak; a hálóban, amelyet elrejtettek, megakadt a lábok." "[...] nem veti el az Úr az ő népét, és el nem hagyja az ő örökségét! Mert igazságra fordul vissza az ítélet." Amikor az emberek "egybegyülekeznek az igaznak lelke ellen", az Úr "visszafordítja reájok az ő álnokságukat, és az ő gonoszságukkal veszi el őket" (Zsolt 9:16; 94:14-15.21.23). {PP 456.3}

Mikor Bálámot felszólították arra, hogy átkozza meg Izraelt, varázslata ellenére nem tudott gonoszt hozni rájuk, mert az Úr "nem vett észre Jákóbban hamisságot, és nem látott gonoszságot Izraelben" (4Móz 23:21). De mikor engedve a kísértésnek áthágták Isten törvényét, védelmük eltávolodott tőlük. Míg Isten népe hűséges az Úr parancsolataihoz, addig "nem fog varázslás Jákóbon, sem jövendőmondás Izraelen" (4Móz 23:23). Ezért Sátán minden ereje és ügyeskedése bűnre csábításukat munkálja. Akik Isten törvénye letéteményeseinek vallják magukat, de előírásainak áthágóivá válnak, azok elválasztják magukat Istentől és képtelenek megállni ellenségeik előtt. {PP 457.1}

Az Izraeliták, akiket nem tudott legyőzni a midiániták serege vagy varázslata, a paráznák prédáivá váltak. Ilyen

a Sátán szolgálatában igénybevett asszony hatalma, aki lelkek törbeejtésén és elpusztításán fáradozik. "Mert sok sebesültet elejtett, és sokan vannak, akik attól megölettek" (Péld 7:26). Ily módon lett Séth fiainak becsületessége megrontva és a szent ivadék romlottá. Ily módon lett József megkísértve. Így árulta el erejét - Izrael védelmét - Sámson a filiszteusoknak. Ily módon botlott meg Dávid. És Salamon, a királyok legbölcsebbje, akit háromszor említenek Isten kegyeltjének, rabja lett e szenvedélynek és feláldozta becsületességét ugyanannak az elbűvölő erőnek. {PP 457.2}

"Mindezek pedig példaképpen estek rajtok: megírtak pedig a mi tanulságunkra, akikhez az időknek vége érkezett. Azért aki azt hiszi, hogy áll, meglássa, hogy el ne essék" (1Kor 10:11-12). Sátán jól ismeri az emberi szív anyagát, amellyel munkálkodik. Ismeri minden jellem legkönnyebben sebezhető pontját, mert gonosz igyekezettel ezt tanulmányozta évezredek óta; de egymást követő nemzedékeken át azon dolgozott, hogy legyőzze a legerősebb embereket, Izrael fejedelmeit ugyanazzal a kísértéssel, amely oly eredményes volt Bál-Peórnál. Minden korban voltak jellemroncsok, melyek az érzéki engedékenység szikláin hajótörést szenvedtek. Amint az idők végéhez közeledünk, s amint Isten népe a mennyei Kánaán határánál áll, Sátán - mint egykor - megkettőzött erőfeszítéssel meg akarja akadályozni, hogy Isten népe belépjen abba az országba. Minden léleknek csapdát állít! Nem csupán a tudatlanoknak és műveletleneknek van szükségük védelemre, előkészíti kísértéseit azok számára is, akik a legmagasabb tisztségekben és legszentebb szolgálatban vannak. Ha ráveheti őket, hogy jellemüket beszennyezzék, általuk sokakat dönthet romlásba. Most is azokat az erőket alkalmazza, mint háromezer évvel ezelőtt. A világi barátság, a szépség varázsa, a szórakozás, a gyönyör, a mulatság, a lakoma vagy a borospohár által kíséri meg elérni a hetedik parancsolat áthágását. {PP 457.3}

Sátán kicsapongásra csábította Izraelt mielőtt bálványimádásra vitte volna őket. Akik megcsúfolják Isten képét és megfertőzik magukban az ő templomát, azok nem haboznak Isten semminemű megcsúfolásától sem, ha az által kielégíthetik romlott szívük kívánságát. Az érzéki bűn gyengíti az elmét, lealacsonyítja a lelket. A szellemi és erkölcsi erőket érzéketlenné teszi, és megbénítja az állati ösztönök kielégítésével. Így lehetetlen a szenvedélyek rabjának, hogy Isten törvénye szent kötelezettségeit felfogja, az engesztelést méltányolja, helyesen értékelje. A jóságot, a tisztaságot és az igazságot, istentiszteletet és a szent dolgok szeretetét, a szent törekvést és a nemes vágyat, amely az embert a mennyei világgal összeköti, megemészti az élvezetek tüze. A lélek sivár és elhagyott pusztasággá, a gonosz lelkek lakhelyévé és "[...] minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlőcévé" (Jel 18:2) lesz. Az Isten képére teremtett ember állati színvonalra süllyed. {PP 458.1}

A bálványimádókkal való társulás és ünnepeikbe való bekapcsolódás által a héberek Isten törvényét áthágták és Isten ítéletét hozták a nemzetre. Így éri el Sátán ma is a legnagyobb eredményeket. Ráveszi Krisztus követőit, hogy istentelennel barátkozzanak és vegyenek részt kedvteléseikben. "Annakokáért menjetek ki közülök, és szakadjatok el, azt mondja az Úr, és tisztátalant ne illessetek" (2Kor 6:17). Isten ma is megkívánja, hogy népe éppen úgy elkülönüljön szokásaiban, erkölcsében és alapelveiben a világtól, mint annak idején. Ha Igéjének tanításait hűségesen követik, ez a különbség fenn fog állni, ez nem lehet másként. A hébereknek a pogányokkal való elvegyülése ellen adott figyelmeztetések éppoly nyíltak és határozottak voltak, mint a keresztényeknek adott tiltások, hogy ne alkalmazkodjanak az istentelennel lelkületéhez és szokásaihoz. Krisztus így szól hozzánk: "Ne szeressétek a világot, se azokat, amik a világban vannak. Ha valaki a világot szereti, nincs meg abban az Atya szeretete" (1Jn 2:15). "[...] a világ barátsága ellenségeskedés az Istennel. Aki azért e világ barátja akar lenni, az Isten ellenségévé lesz" (Jak 4:4). Krisztus követőinek el kell különülniük a bűnösöktől, társaságukat csak akkor keressék, ha alkalom van a velük való jócselekedetre. Így imádkozunk: "ne vígy minket a kísértetbe" (Mt 6:13). Kerüljük el a kísértést, amennyire csak lehet. {PP 458.2}

Az izraelitákat akkor csábították bűnre, amikor külső nyugalomban és biztonságban voltak. Nem tartották szüntelen maguk előtt Istent, elhanyagolták az imát és az elbizakodottság lelkületét ápolgatták. A kényelem és a vágyak kielégítése lelkük bástyáit őrizetlenül hagyta, s ezért lealacsonyító gondolatok lopakodtak be oda. A falakon belüli árulók az elvek erődítményét legyőzték és elárulták Izraelt Sátán hatalmának. Sátán még mindig keresi, hogy a lélek romjait körülvegye. Hosszú és a világ előtt ismeretlen előkészítő folyamat megy a szívben végbe, mielőtt a keresztény nyilvános bűnt követne el. A tisztaságból és szentségből az értelem nem hirtelen zuhan alá a romlottságba, a bűnbe és a gonoszságba. Időbe telik, hogy azok, akik az Isten képére lettek teremtve, az állati vagy sátáni szintjére süllyedjenek. Szemlélődés által változunk el. A tisztátalan gondolatok megtűrése által az ember úgy nevelheti értelmét, hogy az egykor gyűlölt bűn kedves lesz számára. {PP 459.1}

Sátán minden eszközt felhasznál, hogy a bűnt, a gonoszságot, az önzést népszerűvé tegye. Városaink utcáin nem járhatunk anélkül, hogy ne találkozzunk a bűnökre való figyelemfelkeltéssel, amit a regényekben és a színházban is bemutatnak. Az aljasságot és a gonoszságot követő átkot a nép elé tárják a napilapokban és mindazt, ami izgatja a szenvedélyt, izgalmas történetekben mutatják be. Annyi ilyen lealacsonyító gonoszságot hallanak és olvasnak, hogy az egykor gyöngéd lelkiismeret, amely borzalommal fordult el az ilyen jelenetekről, megkeményedik és a dolgokra nagy érdeklődéssel tekint. {PP 459.2}

Sok szórakozásnak, amely ma népszerű a világban és még azoknál is, akik keresztényeknek vallják magukat, ugyanaz a célja, mint a pogányoké. Valóban kevés az, amit Sátán nem használ fel a lelkek elvesztésére. A színpadi dráma által évszázadok óta munkálkodik, hogy a szenvedélyt felkorbácsolja és magasztalja a bűnt. Az operát, elragadó látványosságával és meghökkentő zenéjével, a jelmezes játékot, valamint a játékasztalt arra használja fel Sátán, hogy ledöntse az elvek korlátait és ajtót nyisson az érzéki kielégülésnek. Ahol az örömszerzés minden összejövételén a büszkeséget ápolják, vagy az étvágyat elégítik ki, ahol az ember végül Istent is elfelejti, és szem elől téveszti az örök érdekeket, ott Sátán kötözi meg láncjaival a lelket. {PP 459.3}

"Minden féltett dolognál jobban őrizd meg szívedet" - hangzik a bölcs ember tanácsa - "mert abból indul ki minden élet" (Péld 4:23). A szívnek isteni kegyelem által kell megújulnia, különben hiába törekszik életszentségre. Aki megpróbálja a nemes, erkölcsös jellemet Krisztus kegyelme nélkül felépíteni, az házát futó homokra építi. A kísértés heves viharában az biztosan ledől. Dávid imája legyen minden lélek kérése: "Tiszta szívet teremts bennem, óh isten, és az erős lelket újítsd meg bennem" (Zsolt 51:12). És ha részesei lettünk ennek a mennyei ajándéknak, tovább kell haladnunk a tökéletesség felé, "akiket Isten hatalma őriz hit által" (1Pt 1:5). {PP 460.1}

És mégis tennünk kell valamit, hogy ellenállhassunk a kísértésnek. Aki nem akar Sátán tervének prédájává válni, annak jól meg kell őriznie a lelkéhez vezető utat. Kerülnie kell a tisztátalan gondolatokat sugalmazó dolgok olvasását, szemlélését, vagy meghallgatását. Gondolatait még véletlenül sem szabad szabadjára engednie, hogy olyan dolgoknál kalandozzanak, amelyet lelkének ellensége sugallhat. Péter apostol mondja: "[...] felővezvén elmétek derekait, mint józanok [...] ne szabjátok magatokat a ti előbbi kívánságaitokhoz, amelyek tudatlanságotok alatt voltak bennetek; Hanem amiképpen szent az, aki elhívott titeket, ti is szentek legyetek teljes életetekben" (1Pt 1:13-15). Pál apostol szavai pedig ezek: "Amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak kedvesek, amik csak jóhírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok" (Fil 4:8). Ez komoly imádkozást és szüntelen őrködést kíván. A Szentlélek állandó befolyása kell, hogy támaszunk legyen, aki gondolatainkat fölfelé irányítja és rászoktatja arra, hogy tiszta és szent dolgokkal foglalkozzon. És nekünk szorgalmasan kell tanulmányoznunk Isten Igéjét. A zsoltáríró ezeket mondja: "Mi módon őrizheti meg tisztán az ifjú az ő útát, ha nem a te beszédednek megtartása által?" És ismét: "Szívembe rejtettem a te beszédedet, hogy ne vétkezzen ellened" (Zsolt 119:9.11). {PP 460.2}

Izráel Bál-Peórban elkövetett bűne Isten büntetését hozta a nemzetre. És bár ugyanazt a bűnt ma nem büntetik meg olyan gyorsan, megtorlása bizonyosan nem marad el. "Ha valaki az Isten templomát megrontja, megrontja azt az Isten" (1Kor 3:17). A természet borzalmas büntetéssel sújtja ezeket a vétkeket, amelyet előbb-utóbb kirónak minden áthágójára. Minden másnál inkább e bűnök okozzák az emberiség elfajulását, azokat a betegségeket és nyomort, amelyek átokként nehezedenek a világra. Az emberek embertársaik előtt palástolhatják bűneiket, de bizonyára learatják annak eredményét, a szenvedést, a betegséget, a gyengeelméjűséget, vagy a halált. Ez életem túl ott áll az ítélet bírói széke, az örök büntetés ítéletével. "Akik ilyeneket cselekesznek, Isten országának örökösei nem lesznek", de Sátán és a gonosz angyalok része a "tűznek tava", mely a "második halál" (Gal 5:21; Jel 20:14). {PP 461.1}

"Mert színmézet csepeg az idegen asszony ajka, és simább az olajnál az ő ínye. De annak vége keserű, mint az öröm, éles, mint a kétélű tör" (Péld 5:3-4). "Távotaszd el attól utadat, és ne közelgess házának ajtajához, Hogy másoknak ne add a te ékességedet, és esztendeidet a kegyetlennek; Hogy ne az idegenek teljenek be a te marháiddal, és a te keresményed más házába ne jusson. Hogy nyögnöd kelljen életed végén, amikor megemésztetik a te húsdod és a te tested" (Péld 5:8-11). "Mert a halálra hanyatlik az ő háza [...] Valakik mennek ahhoz, nem térnek meg" (Péld 2:18-19); "[...] és a pokol mélyébe esnek az ő hivatalosai" (Péld 9:18). {PP 461.2}